PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXVIII — Nr. 6955 | 4 PAGINI 30 BANI | Joi 3 februarie 1972

Azi, la Sapporo

11,00—12,15 (4,00—5,15): Festivitatea de deschidere

16,00—18,00 (9,00—11,00): Hochei: CEHOSLOVACIA — JAPONIA

19,30—21,30 (12,30—14,30): Hochei: SUEDIA—IUGOSLAVIA

(între paranteze ora Bucureștiului)

IMAGINEA SINTETICĂ A PROGRESULUI ȚĂRII

Comitetul Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român a aprobat, în ședința sa din 1 februarie, Comunicatul cu privire la îndeplinirea planului de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România în anul 1971.

Comunicatul, dat publicității prin ziarele de ieri, oferă o lectură instructivă, capabilă să stîrnească mîndria patriotică în sufletul oricăruia dintre membrii societății noastre. Confruntarea opiniilor noastre — adesea nespecializate — cu datele riguroase, atotcuprinzătoare, ale Comunicatului, favorizează și de această dată formarea unei imagini realiste și plenare despre posibilitățile economiei naționale, despre participarea însuflețită a populației muncitoare la sporirea zestrei țării, despre hotărîrea ei neclintită de a transpune în viață politica partidului de dezvoltare economică și socială a patriei.

În procesul istoric de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, planul cincinal 1971—1975 reprezintă o etapă importantă. Cu atît mai plin de semnificație devine modul cum — iertată fie-ne expresia împrumutată din lumea sportului — se ia startul într-o asemenea competiție însemnată. În 1971 — deci în primul an al cincinalului — România a înregistrat remarcabile succese pe plan economic și social. Datele din Comunicat arată că sarcinile de bază ale planului de stat au fost realizate, valorificîndu-se mai bine resursele materiale și de muncă, sporindu-se productivitatea muncii și eficiența economică generală. Astfel, crescînd în ritm înalt produsul social și venitul național, s-a putut ridica în continuare nivelul material și cultural al populației.

Congresul al X-lea al partidului nostru a stabilit un program de dezvoltare și modernizare a forțelor de producție, de creștere a avuției societății, de înaintare hotărîtă a României pe drumul prosperității și al civilizației socialiste. Acest program a fost adoptat și el a început să fie înfăptuit cu abnegație de clasa muncitoare, țărănimea și intelectualitatea țării. Realizările din 1971 sînt rodul muncii poporului nostru. Datele publicate atestă, pe de altă parte, realismul prevederilor planului.

Cifrele publicate — din domeniul industriei, agriculturii și silviculturii, transporturilor și telecomunicațiilor, investițiilor și construcțiilor, cercetării științifice, comerțului sau acțiunilor social-culturale — oglindesc sintetic progresele realizate în dezvoltarea economico-socială a țării, în ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului în anul ce a trecut. Cu aceeași mulțumire sufletească iau cunoștință sportivii de creșterea substanțială a volumului de investiții destinate ocrotirii sănătății, de intensificarea circulației turistice, de sporirea sumelor din bugetul de stat cheltuite pentru sănătatea populației și pentru acțiuni social-culturale printre care, fără îndoială și cele privind educația fizică și sportul.

Însuflețiți de aceste succese, oamenii muncii din țara noastră își înzecesc eforturile pentru îndeplinirea planului pe anul 1972, contribuind astfel la atingerea măreților obiective propuse.

SPORTUL

A XI-a „OLIMPIADĂ ALBĂ" LA ORA PRIMELOR ÎNTRECERI

● Focul olimpic arde deasupra stadionului de gheață Makomanai ● Astă seară, meciurile inaugurale ale turneului olimpic de hochei ● Ultimele antrenamente oficiale ale boberilor: echipajul lui Panțuru pe locul doi ● Biatloniștii români se apropie de cei sovietici ● Epilog în „cazul Schranz"

SAPPORO'72 — 2 FEBRUARIE — *De la trimisul nostru special*

La ora cînd citiți aceste rînduri, prima pagină din istoria celei de a XI-a „Olimpiade albe" a și fost scrisă. În zorii zilei de joi, cînd în patrie este ora 5 dimineața, ceremonia de deschidere a supremei competiții sportive de iarnă a și luat sfîrșit, aci la Sapporo. Iar seara hocheiștii vor ieși pe oglinda de gheață străluc ind sub cupola patinoarului acoperit de la Makomanai pentru primele întreceri puse sub semnul celor cinci cercuri înfrățite.

Primele încercări, primele emoții... Boberii noștri iau printre primii startul și sînt hotărîți să se lupte vitejește cu ceilalți ași ai pîrtiilor imaculate. Văzîndu-i atît de calmi și încrezători, capeți credință în forța lor, în posibilitatea obținerii unei performanțe înalte. În orice caz, ești convins că pun în slujba tricolorului românesc tot ceea ce au mai bun, mai curat și mai destoinic în ei și parcă acest sentiment este deasupra oricăror altor considerente de minute, secunde, puncte și medalii. Dar dacă dăruirea lor, riscul neînfricat pentru gloria sportivă a țării va reuși să-i ducă în vîrful piramidei, atunci admirația noastră va fi fără limite. Să le urăm, dintr-un început, succes deplin, acestor viteji ai muntelui și ai gheții!

Miercuri, pe pista olimpică de bob de pe muntele Teine, numit pitoresc și „Acoperișul orașului", au avut loc ultimele antrenamente ale echipajelor de concurs. S-au acordat trei manșe, la capătul cărora primul nostru cuplu, Panțuru-Zangor, s-a situat pe un valoros loc doi, în urma echipei secunde a vest-germanilor. Condițiile au fost grele, vremea schimbătoare cu rafale de viscol, ceea ce a determinat pe elvețienii Wichi-Hubacher să abandoneze, înaintea ultimului start, după ce realizaseră cel mai bun timp în manșa întîia (1:14,24). Primul nostru echipaj a fost cronometrat al patrulea în această manșă de debut (cu timpul 1:14,63) după Elveția (Wichi-Hubacher), Franța (Parisot-Roy) și R.F.G. I (Floth-Bader). În a doua manșă, Panțuru schimbă patinele și nu reușește să se acomodeze prea bine cu pîrtia pe care viscolul începuse să aducă masive straturi de zăpadă, echipajul nostru rămînînd al șaselea. Românii urcă însă la locul trei, în ultima manșă, cu un timp bun (1:15,10) în ciuda condițiilor grele. Constanța în evoluție îi situează, pînă la urmă, pe a doua poziție în acest clasament, destul de interesant pentru aprecierea posibilităților viitorilor adversari, la starturile oficiale ce vor urma. Iată ordinea: 1. R.F.G. II (Zimmerer, Utschneider) 3:44,76; 2. România (Panțuru, Zangor) 3:45,33; 3. Franța I (Parisot, Roy) 3:45,51; 4. Suedia I (Eriksson, Johansson) 3:45,83; 5. R.F.G. I (Floth, Bader) 3:45,85.

Mai este de adăugat că al doilea echipaj românesc, cel al lui Ion Panțuru, a fost descalificat pentru că a pornit în cursă înainte de a se fi aprins semnalul verde.

Aurel NEAGU

(Continuare în pag. a 4-a)

Pentru aceste medalii olimpice — bronz, aur și argint — dau luptă, începînd de azi, 1119 sportivi și sportive din 35 de țări

Una din ultimele delegații sosite la Sapporo a fost cea a Iugoslaviei Iată-i pe sportivii iugoslavi, defilînd cu prilejul ridicării drapelului țării lor în satul olimpic Telefoto: A.P.—Agerpres

DOUĂ CUVINTE DE NEDESPĂRȚIT

De peste 75 de ani, tot mai multe popoare ale lumii pronunță, cu respect și adesea cu venerație, în tot mai multe limbi, două cuvinte de nedespărțit în cununia lor modernă: Jocurile Olimpice.

Născute cu aproape 30 de ani după edițiile estivale, și nu arareori copleșite de importanța acestora, edițiile de iarnă — așa-numitele „Olimpiade albe" — și-au croit încetul cu încetul un loc de onoare în istoria sportului contemporan.

Scandinavii ar fi vrut să le păstreze în pădurile și văile fără de sfîrșit ale Nordului, undeva în vecinătatea Telemarkului, în patria primilor schiori ai vremurilor noastre. Central-europenii, blazați de lungimea promenadelor cu tălpice pe orizontala vălurită și fermecați de serpuirile halucinante pe întinderile veșnic albe ale coastelor abrupte, le-au atras în jurul Alpilor.

Dar Jocurile Olimpice de iarnă și-au creat o viață proprie și — într-o impetuoasă dezvoltare — nu mai puteau fi cantonate într-o singură zonă: ele au cucerit lumea, cunoscînd, în doar 11 ediții, 3 continente și stabilindu-se, peste multe meridiane, din Sierra Nevada californiană pînă la poalele munților vulcanici din insula japoneză Hokkaido.

Într-o mișcare de reciprocă influențare, popularitatea sporturilor de iarnă a impus crearea „Olimpiadelor albe", iar acestea — la rîndu-le — au sporit și grăbit expansiunea tuturor disciplinelor practicate pe schiuri sau patine, pe gheață sau zăpadă, valorificînd impresionant — în cadrul unor splendide spectacole — zestrea de frumusete a acestor sporturi. Nici tendințele de gigantism în organizare (adesea evocate cu repros), nici recentele intrusiuni ale lumii comerciale în treburi strict sportive, nu au putut stăvili marșul triumfal al Jocurilor Olimpice de iarnă.

Cea de a 11-a ediție, care debutează azi la Sapporo, dovedește — prin prezența pe pămînt asiatic — inconsistența imputării privind limitele ariei de practicare a sporturilor de iarnă. Peste o mie de tineri din aproximativ 40 de țări ale lumii se adună sub faldurile stindardului cu cele cinci inele înlănțuite, jurînd în fața simbolicei torțe olimpice, să lupte cavalerește pentru gloria sportului și onoarea patriilor lor.

Dincolo de întrecerea — uneori de acerbă și dramatică — pentru cele 35 de medalii de aur, Jocurile Olimpice hivernale de la Sapporo invită lumea sportivă la un mare festival tineresc — urmărit cu milioane de priviri pe micile ecrane și așezat, potrivit unei frumoase tradiții, sub semnul implicit al cunoașterii reciproce, al comprehensiunii, al prieteniei și păcii.

LA CASABLANCA AL DOILEA JOC AL ECHIPEI OLIMPICE DE FOTBAL

2—2 CU O SELECȚIONATĂ LOCALĂ

CASABLANCA, 2 (prin telefon, de la trimisul nostru special).

Olimpicii au jucat din nou la Casablanca, marți seară la lumina reflectoarelor, tot pe „Stade d'Honneur", tot sub adierea Oceanului. Partida s-a terminat tîrziu, la o oră cînd la București trecuse de miezul nopții și din aceste motive fețele abia acum cunoștință cu istoria acestui joc.

Era firesc ca victoria olimpicilor noștri asupra primei reprezentative a Marocului să trezească în rîndul adversarilor ambiții superioare. Ne bucura, chiar, perspectiva unei replici ambițioase, tocmai nimerită pentru o echipă care își caută structura și se pregătește. Așa încît al doilea joc din turneul marocan, cu

Mircea M. IONESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

ZĂPADA SCADE, ACTIVITATEA LA SCHI... CREȘTE!

Capriciile acestei ierni au făcut ca pe pîrtiile de schi din țara noastră stratul de zăpadă să scadă simțitor, creînd împedimente desfășurării concursurilor de schi. Totuși, federația de specialitate și comisiile județene se străduiesc și, în majoritatea cazurilor, izbutesc să asigure disputarea în condiții cît mai bune a întrecerilor cuprinse în calendarul intern și internațional, ca de pildă cele de la sfîrșitul acestei săptămîni.

„CUPA POLITEHNICA"

La Postăvarul, după toate probabilitățile pe Pîrtia Lupului, specialiștii probelor alpine din țară își vor disputa, în compania unor studenți schiori din Cehoslovacia, Iugoslavia și Polonia, întîietatea în probele de slalom și slalom uriaș din cadrul „Cupei Politehnica". Concursul va avea loc sîmbătă și duminică.

CAMPIONATELE NAȚIONALE DE BIATLON PENTRU JUNIORI

Pe pîrtia și poligonul amenajate lîngă cabana Poiana Stinii (în Bucegi, la 6 km distanță de Sinaia), cei mai buni biatloniști juniori concurează, vineri și duminică, pentru titlurile de campioni, la proba individuală și la ștafetă. Inițial, aceste campionate fuseseră programate pe Cumpătul.

LA PALTINIȘ ȘI BAILE HARGHITA, CONCURSURILE REPUBLICANE ALE COPIILOR

15 reprezentative de județe (Brașov, Prahova, Neamț, Sibiu, Hune-

Dan Rîmbețiu, unul dintre protagoniștii „Cupei Politehnica".

Foto: Paul ROMOȘAN

(Continuare în pag. a 2-a)

În semifinalele C.C.E. la handbal feminin

UNIVERSITATEA BUCUREȘTI — TSV HOLSTEIN KIEL

La Bratislava a avut loc tragerea la sorți a partidelor din cadrul sferturilor de finală ale „Cupei Campionilor Europeni" la handbal feminin. **Echipa UNIVERSITATEA BUCUREȘTI va întîlni formația vest-germană TSV Holstein Kiel.** Iată și programul celorlalte trei jocuri: **S.C. Leipzig — Otment Krapkowice (Polonia); Spartak Kiev — Plastika Nitra (Cehoslovacia); Bakony Vegyesz (Ungaria) — Nîloc Amsterdam.** Meciurile tur-retur ale sferturilor de finală din C.C.E. vor trebui să se dispute pînă la 5 martie, urmînd ca tragerea la sorți a semifinalelor să aibă loc la 7 martie, tot la Bratislava.

Ultima partidă din cadrul optimilor de finală s-a disputat la Viena, unde echipa poloneză Otment Krapkowice a învins Admira Viena cu scorul de 19—13. În meciul tur, handbalistele poloneze cîștigaseră cu rezultatul de 24—11.

IERI A SOSIT LA BUCUREȘTI LOTUL DE HOCHEI AL R.P. CHINEZE

Reprezentativa de hochei a Republicii Populare Chineze a sosit aseară la București pentru un turneu pe care urmează să-l întreprindă în țara noastră înaintea participării la grupa C a campionatului mondial.

Pe aeroportul internațional Otopeni, oaspeții au fost întîmpinați de prof. **Tudor Vasile,** președintele Consiliului municipal București pentru educație fizică și sport, vicepreședintele Federației române de hochei, **Ion Păun,** membru al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, șeful secției relații internaționale a C.N.E.F.S., **Vasile Militaru,** secretarul general F.R.H., de jucătorii din lotul nostru reprezentativ, în frunte cu antrenorii **Mihai Flamaropol, Zoltan Czaka** și **Ion Tiron.** A fost de față **Van Țen-iuan,** consilier al Ambasadei R. P. Chineze la București.

Reprezentativa de hochei a R. P. Chineze este alcătuită din 20 de jucători, care activează în echipele din provinciile nordice, Kirin și Heilunciang. Față de formația pe care echipa noastră a întîlnit-o în noiembrie 1971, la Pekin, s-au produs o serie de modificări, fiind introduși cîțiva jucători noi.

Lotului de hochei al Chinei i s-a făcut o primire deosebit de călduroasă. Pe aeroportul Otopeni s-au întîlnit prieteni mai vechi și revederea lor a fost un prilej de bucurie.

Tovarășul **Liu Ning,** membru al Federațiilor sporturilor pe întreaga Chină, conducătorul delegației, ne-a acordat o scurtă declarație:

„Este pentru noi o mare cinste și fericire să venim în România, întorcînd astfel vizita de neuitat făcută de echipa dv. la Pekin. Socotim că pe lîngă schimbul prețios de experiență pe care-l vom face și învățămintele ce le vom acumula, întîlnirile noastre vor contribui la întărirea prieteniei revoluționare, militante, care leagă indestructibil popoarele român și chinez".

În cursul dimineții de astăzi oaspeții vor pleca la Galați, unde vor întîlni, sîmbătă și duminică, formația locală de divizia A, Dunărea.

ATLETISMUL DE SALĂ, UN FRATE VITREG?

Săptămînă de săptămînă, luna februarie programează competiții republicane de sală, începînd cu juniorii II — ale căror campionate se vor desfășura la sfîrșitul acestei săptămîni, la Botoșani — și terminînd cu concursul internațional „Cupa de Cristal", ce va avea loc la București, în sala „23 August". Perioadă tranzitorie pentru sezonul în aer liber, sau urmărind un scop în sine, care ar putea fi campionatele europene „îndoor" de la Grenoble?

Ce reprezintă, deci, atletismul de sală? În ciuda aparențelor, un vechi punct de referință în istoria atletismului înainte de 1900, în S.U.A. se promovau întrecerile „îndoor"; un debut timid, nesigur, pe bătrînul continent, după 1920; o spectaculoasă explozie în anii '60, urmată de diseminarea atletismului „îndoor" în Europa, ceea ce a însemnat, în primul rînd, apariția sălii de concurs, care presupune — oficial — o pistă circulară. Organizarea primului criteriu european pe teren acoperit în anul 1966 a fost un firesc pas înainte, succesul acestuia și al celor care i-au urmat obligînd Asociația Europeană de Atletism să înlăture circumspecția cu care urmărea întrarea atletismului în... casă, și să oficializeze întrecerile de sală, noul sezon competițional. **Astfel, criteriul s-a transformat în campionat european (1970), și cele mai bune performanțe au devenit, din anul trecut, recorduri europene. Atletismul înceta, deci, să mai fie un sport sezonier, iar atletismul pe teren acoperit nu mai avea statutul unui frate vitreg.**

Spontan, în primul rînd ca necesitate de pregătire între două sezoane, sala a apărut și în planurile atleților noștri cu vreo două decenii în urmă. Și cum întrecerea este, de fapt, singurul mijloc de verificare, de menținere în formă și atragere în atletism, necesitatea pregătirii și-a adăugat, cu timpul, concursurile de sală. Acestea nu erau standardizate, dimensiunile locurilor de desfășurare fiind cele care dictau probele. Iată de ce, la sprint, de pildă, am putut consemna de-a lungul anilor curse de 20, 30, 40 m, pînă a ajunge la probele clasice de 50 sau 60 m plat. **Sălile Floreasca II (leagănul atletismului de sală bucureștean) și Steaua au găzduit**

Paul SLAVESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

ÎNALTA MISIUNE DE EDUCATOR A ARBITRULUI

S-a obișnuit să se spună că arbitrul este un judecător. Și, în fond, așa este, el fiind cel chemat să aprecieze și să hotărască dacă ceea ce se petrece la un meci între jucători, antrenori și nenumărații susținători se află sau nu în cadrul regulamentului.

Dar, pentru a-și îndeplini cu succes misiunea sa deseori ingrată, arbitrul trebuie să depășească rolul de pur judecător, căutînd să fie, în același timp, și educatorul jucătorilor, antrenorilor și chiar al susținătorilor și spectatorilor.

A educa înseamnă, de fapt, a învăța. Și a învăța conștient și deliberat pe altul înseamnă, în mare măsură, a preveni ca o serie de situații să nu se mai repete. Deci **educînd, de fapt arbitrul se ajută pe el, ajută pe alții, ajută sportul căruia i se dedică cu pasiune.**

Nu trebuie, însă, uitat că acest lucru nu se realizează ușor. **Pentru unii jucători și antrenori, nemaivorbind de susținători, arbitrul nu este un tehnician al jocului, ci un... adversar!** Această greșită concepție este întărită jucătorului de faptul că el vede pe propriul său antrenor (omul cel mai de încredere, omul cel mai stimat), criticînd fără încetare pe arbitru (exemplele sînt așa de multe încît nu merită să fie redate), acesta devenind un fel de pacoste permanentă. Citeodată situația este întreținută și de unele comentarii subiective ale presei. Așadar, cam în aceste condiții arbitrul trebuie să-și desfășoare activitatea sa de judecător și educator. Dificil, fără discuție!

Arbitrul, ca un bun psiholog, trebuie să știe că stima jucătorilor și a antrenorilor, în special, este hotărîtoare, că ea trebuie cucerită prin comportamentul și exemplul personal. Prin felul său de a se comporta pe terenul de joc și în afara lui, arbitrul devine implicit educatorul pe plan moral al jucătorilor.

Capacitatea și comportarea tehnică sînt numai începutul inerent al activității sale. Ele trebuie să fie dublate de o serie de cunoștințe psihologice, de discreție și corectitudine, care îl vor ajuta tot-

dr. DAN CHIRIAC
președintele Colegiului central de arbitri de baschet

(Continuare în pag. a 3-a)

Sala de gimnastică de la Complexul sportiv „23 August" nu cunoaște „răgaz" în aceste zile. Componenții cluburilor Steaua și Dinamo, membri ai lotului național, se antrenează intens în vederea apropiatului sezon competițional. Concomitent cu pregătirea specifică, la aparate, sportivii lucrează pentru îmbunătățirea condiției fizice. Mărturie — această imagine ilustrînd activitatea gimnaștilor cu sacii de greutate și cu helcometrul